ماهی‌قرمز، حیوانی که یادگیری را دوست دارد

(گزارش از سمیه رحیمی‌فر)

ماهی‌قرمز یکی از محبوب‌ترین حیوانات خانگی در جهان است. شاید فکر کنید که ماهی‌ها فقط شنا می‌کنند و حافظه‌ی خیلی کوتاهی دارند، اما تحقیقات نشان داده‌اند که ماهی‌قرمز می‌تواند چیزهای زیادی یاد بگیرد و حتی تا چند ماه آن‌ها را به خاطر بسپارد. در این گزارش با ویژگی‌های جالب این ماهی کوچک آشنا می‌شویم.

ماهی‌قرمز در طبیعت از خانواده‌ی کپورماهیان است و موطن اصلی آن آسیا، به‌ویژه چین و ژاپن، بوده است. امروز نسل‌های مختلفی از آن در آکواریوم‌های سراسر دنیا پرورش داده می‌شود. رنگ‌های مختلف این ماهی نتیجه‌ی انتخاب طبیعی و پرورش انسان است. ماهی‌قرمز وحشی معمولاً رنگ نقره‌ای یا قهوه‌ای دارد تا بهتر با محیط اطراف خود ترکیب شود.

ماهی‌قرمز برخلاف تصور عمومی، حافظه‌ی بلندمدتی دارد. آزمایش‌ها نشان داده‌اند که این ماهی می‌تواند رنگ‌ها، اشکال و حتی چهره‌ها را برای مدت طولانی به خاطر بسپارد. برای مثال، می‌توان به آن آموخت که برای دریافت غذا به سمت یک نقطه‌ی خاص شنا کند. همچنین، ماهی‌قرمز می‌تواند صدای زنگ را با غذا مرتبط کند و پس از چند هفته، بدون دیدن غذا، با شنیدن صدا به سمت آن حرکت کند.

ماهی‌قرمز همه‌چیزخوار است و رژیم غذایی متنوعی دارد. در طبیعت، این ماهی از جلبک‌ها، حشرات کوچک، لارو پشه و حتی تخم سایر ماهی‌ها تغذیه می‌کند. در آکواریوم، صاحبان معمولاً غذای خشک گرانولی یا فلیک به آن می‌دهند. اما این غذا به‌تنهایی کافی نیست و باید گاهی غذای زنده یا منجمد مانند شیرماهی، کرم خاکی یا میگوی آب‌شور نیز به رژیم غذایی آن اضافه شود. تنوع در غذا باعث می‌شود ماهی سالم‌تر بماند و رنگ بدنش زیباتر شود.

یکی از مهم‌ترین نکات در نگهداری از ماهی‌قرمز، اندازه‌ی مناسب آکواریوم است. بسیاری از افراد فکر می‌کنند که ماهی‌قرمز کوچک را می‌توان در کاسه‌ی شیشه‌ای یا تنگ نگه داشت، اما این کار بسیار نادرست است. حداقل اندازه‌ی آکواریوم برای یک ماهی‌قرمز بزرگسال ۲۰ لیتر است و برای هر ماهی اضافه باید ۱۰ لیتر به آن افزود. آکواریوم باید مجهز به فیلتر، هواده و گرمکن باشد، زیرا ماهی‌قرمز به آب تمیز و اکسیژن زیاد نیاز دارد.

تعویض آب یکی از کارهای ضروری در نگهداری از ماهی‌قرمز است. هفته‌ای یک بار باید حدود ۲۰ تا ۳۰ درصد آب آکواریوم را با آب تازه و هم‌دما عوض کرد. استفاده از آب شیر بدون تصفیه خطرناک است، زیرا کلر موجود در آن برای ماهی سمی است. بهتر است آب را چند روز قبل در ظرف باز نگه دارید یا از تصفیه‌کننده‌ی آب استفاده کنید. همچنین نباید بیش از حد غذا به ماهی داد، زیرا باقی‌مانده‌ی غذا در آب فاسد می‌شود و باعث بیماری می‌گردد.

بیماری‌های ماهی‌قرمز اغلب ناشی از عفونت‌های باکتریایی یا انگلی هستند. علائم رایج شامل بی‌حالی، از دست دادن اشتها، تغییر رنگ بدن یا باله‌ها و شنای غیرعادی است. برای درمان، می‌توان از داروهای مخصوص آکواریوم استفاده کرد، اما مهم‌تر از درمان، پیشگیری است. حفظ تمیزی آکواریوم، تغذیه‌ی مناسب و جلوگیری از شلوغی مهم‌ترین راه‌های جلوگیری از بیماری هستند.

ماهی‌قرمز می‌تواند همراه خوبی برای کودکان باشد، به شرط آن‌که مسئولیت مراقبت از آن به‌درستی آموزش داده شود. کودک می‌تواند در تعویض آب، غذا دادن و تمیز کردن شیشه‌ی آکواریوم کمک کند. این کار نه‌تنها حس مسئولیت‌پذیری را در او تقویت می‌کند، بلکه باعث می‌شود با رفتار و نیازهای حیوانات بیشتر آشنا شود. تماشای ماهی‌ها در حال شنا نیز آرامش‌بخش است و می‌تواند به کاهش استرس کمک کند.

در پایان باید گفت که ماهی‌قرمز موجود ساده‌ای نیست که فقط برای تزیین خانه نگهداری شود. این ماهی هوش، حافظه و حتی شخصیت خاص خود را دارد. اگر با نیازهای او آشنا شویم و محیط مناسبی برایش فراهم کنیم، می‌تواند سال‌ها همراه خوبی برای ما باشد. پس پیش از خرید، مطمئن شوید که توان مراقبت از او را دارید و آمادگی لازم را برای این مسئولیت پیدا کرده‌اید.

(ادامه در صفحه‌ی ۲۱ «راهنمای خوب»)

ماهی‌قرمز و حافظه‌ی طولانی

(ادامه از صفحه‌ی 99 ستون ۲ «راهنمای خوب»)

عضلات، استخوان‌ها و حتی پوست ماهی‌قرمز ساخته می‌شود. بنابراین، کیفیت و مقدار پروتئین در غذا اهمیت زیادی دارد. ماهی‌قرمز برای رشد سالم به ویتامین‌ها و مواد معدنی نیز نیاز دارد. کمبود ویتامین‌ها می‌تواند باعث ضعف سیستم ایمنی، بی‌رنگ شدن پوست و کاهش طول عمر ماهی شود.

۱. پروتئین: منبع اصلی رشد و ترمیم بافت‌ها. ۲. چربی: تأمین‌کننده‌ی انرژی و کمک به جذب ویتامین‌های محلول در چربی. ۳. ویتامین‌ها و مواد معدنی: برای سلامت پوست، فلس، چشم‌ها و سیستم ایمنی ضروری‌اند. ۴. فیبر: به هضم بهتر غذا کمک می‌کند و از یبوست جلوگیری می‌نماید.

ماهی‌قرمز نباید بیش از حد چاق شود. چاقی باعث فشار روی کبد و کلیه‌ها و کاهش طول عمر ماهی می‌شود. برای جلوگیری از این مشکل، مقدار غذا باید متناسب با اندازه‌ی بدن ماهی باشد. به‌طور کلی، ماهی‌قرمز باید در هر وعده فقط به اندازه‌ای غذا بخورد که ظرف ۲ تا ۳ دقیقه تمام شود. اگر مقدار زیادی غذا در آکواریوم باقی بماند، باید آن را با تور کوچک جمع‌آوری کرد.

(ادامه در صفحه‌ی 99 ستون ۲ «راهنمای خوب»)

تغذیه‌ی ماهی‌قرمز: چه باید و نباید کرد

ماهی‌قرمز یکی از محبوب‌ترین حیوانات خانگی در جهان است. شاید فکر کنید که ماهی‌ها فقط شنا می‌کنند و حافظه‌ی خیلی کوتاهی دارند، اما تحقیقات نشان داده‌اند که ماهی‌قرمز می‌تواند چیزهای زیادی یاد بگیرد و حتی تا چند ماه آن‌ها را به خاطر بسپارد. در این گزارش با ویژگی‌های جالب این ماهی کوچک آشنا می‌شویم.

ماهی‌قرمز در طبیعت از خانواده‌ی کپورماهیان است و موطن اصلی آن آسیا، به‌ویژه چین و ژاپن، بوده است. امروز نسل‌های مختلفی از آن در آکواریوم‌های سراسر دنیا پرورش داده می‌شود. رنگ‌های مختلف این ماهی نتیجه‌ی انتخاب طبیعی و پرورش انسان است. ماهی‌قرمز وحشی معمولاً رنگ نقره‌ای یا قهوه‌ای دارد تا بهتر با محیط اطراف خود ترکیب شود.

ماهی‌قرمز برخلاف تصور عمومی، حافظه‌ی بلندمدتی دارد. آزمایش‌ها نشان داده‌اند که این ماهی می‌تواند رنگ‌ها، اشکال و حتی چهره‌ها را برای مدت طولانی به خاطر بسپارد. برای مثال، می‌توان به آن آموخت که برای دریافت غذا به سمت یک نقطه‌ی خاص شنا کند. همچنین، ماهی‌قرمز می‌تواند صدای زنگ را با غذا مرتبط کند و پس از چند هفته، بدون دیدن غذا، با شنیدن صدا به سمت آن حرکت کند.

ماهی‌قرمز همه‌چیزخوار است و رژیم غذایی متنوعی دارد. در طبیعت، این ماهی از جلبک‌ها، حشرات کوچک، لارو پشه و حتی تخم سایر ماهی‌ها تغذیه می‌کند. در آکواریوم، صاحبان معمولاً غذای خشک گرانولی یا فلیک به آن می‌دهند. اما این غذا به‌تنهایی کافی نیست و باید گاهی غذای زنده یا منجمد مانند شیرماهی، کرم خاکی یا میگوی آب‌شور نیز به رژیم غذایی آن اضافه شود. تنوع در غذا باعث می‌شود ماهی سالم‌تر بماند و رنگ بدنش زیباتر شود.

یکی از مهم‌ترین نکات در نگهداری از ماهی‌قرمز، اندازه‌ی مناسب آکواریوم است. بسیاری از افراد فکر می‌کنند که ماهی‌قرمز کوچک را می‌توان در کاسه‌ی شیشه‌ای یا تنگ نگه داشت، اما این کار بسیار نادرست است. حداقل اندازه‌ی آکواریوم برای یک ماهی‌قرمز بزرگسال ۲۰ لیتر است و برای هر ماهی اضافه باید ۱۰ لیتر به آن افزود. آکواریوم باید مجهز به فیلتر، هواده و گرمکن باشد، زیرا ماهی‌قرمز به آب تمیز و اکسیژن زیاد نیاز دارد.

تعویض آب یکی از کارهای ضروری در نگهداری از ماهی‌قرمز است. هفته‌ای یک بار باید حدود ۲۰ تا ۳۰ درصد آب آکواریوم را با آب تازه و هم‌دما عوض کرد. استفاده از آب شیر بدون تصفیه خطرناک است، زیرا کلر موجود در آن برای ماهی سمی است. بهتر است آب را چند روز قبل در ظرف باز نگه دارید یا از تصفیه‌کننده‌ی آب استفاده کنید. همچنین نباید بیش از حد غذا به ماهی داد، زیرا باقی‌مانده‌ی غذا در آب فاسد می‌شود و باعث بیماری می‌گردد.

بیماری‌های ماهی‌قرمز اغلب ناشی از عفونت‌های باکتریایی یا انگلی هستند. علائم رایج شامل بی‌حالی، از دست دادن اشتها، تغییر رنگ بدن یا باله‌ها و شنای غیرعادی است. برای درمان، می‌توان از داروهای مخصوص آکواریوم استفاده کرد، اما مهم‌تر از درمان، پیشگیری است. حفظ تمیزی آکواریوم، تغذیه‌ی مناسب و جلوگیری از شلوغی مهم‌ترین راه‌های جلوگیری از بیماری هستند.

ماهی‌قرمز می‌تواند همراه خوبی برای کودکان باشد، به شرط آن‌که مسئولیت مراقبت از آن به‌درستی آموزش داده شود. کودک می‌تواند در تعویض آب، غذا دادن و تمیز کردن شیشه‌ی آکواریوم کمک کند. این کار نه‌تنها حس مسئولیت‌پذیری را در او تقویت می‌کند، بلکه باعث می‌شود با رفتار و نیازهای حیوانات بیشتر آشنا شود. تماشای ماهی‌ها در حال شنا نیز آرامش‌بخش است و می‌تواند به کاهش استرس کمک کند.

در پایان باید گفت که ماهی‌قرمز موجود ساده‌ای نیست که فقط برای تزیین خانه نگهداری شود. این ماهی هوش، حافظه و حتی شخصیت خاص خود را دارد. اگر با نیازهای او آشنا شویم و محیط مناسبی برایش فراهم کنیم، می‌تواند سال‌ها همراه خوبی برای ما باشد. پس پیش از خرید، مطمئن شوید که توان مراقبت از او را دارید و آمادگی لازم را برای این مسئولیت پیدا کرده‌اید.

(ادامه در صفحه‌ی ۲۱ «راهنمای خوب»)

ماهی‌قرمز و حافظه‌ی طولانی

(ادامه از صفحه‌ی 99 ستون ۲ «راهنمای خوب»)

عضلات، استخوان‌ها و حتی پوست ماهی‌قرمز ساخته می‌شود. بنابراین، کیفیت و مقدار پروتئین در غذا اهمیت زیادی دارد. ماهی‌قرمز برای رشد سالم به ویتامین‌ها و مواد معدنی نیز نیاز دارد. کمبود ویتامین‌ها می‌تواند باعث ضعف سیستم ایمنی، بی‌رنگ شدن پوست و کاهش طول عمر ماهی شود.

۱. پروتئین: منبع اصلی رشد و ترمیم بافت‌ها. ۲. چربی: تأمین‌کننده‌ی انرژی و کمک به جذب ویتامین‌های محلول در چربی. ۳. ویتامین‌ها و مواد معدنی: برای سلامت پوست، فلس، چشم‌ها و سیستم ایمنی ضروری‌اند. ۴. فیبر: به هضم بهتر غذا کمک می‌کند و از یبوست جلوگیری می‌نماید.

ماهی‌قرمز نباید بیش از حد چاق شود. چاقی باعث فشار روی کبد و کلیه‌ها و کاهش طول عمر ماهی می‌شود. برای جلوگیری از این مشکل، مقدار غذا باید متناسب با اندازه‌ی بدن ماهی باشد. به‌طور کلی، ماهی‌قرمز باید در هر وعده فقط به اندازه‌ای غذا بخورد که ظرف ۲ تا ۳ دقیقه تمام شود. اگر مقدار زیادی غذا در آکواریوم باقی بماند، باید آن را با تور کوچک جمع‌آوری کرد.

(ادامه در صفحه‌ی 99 ستون ۲ «راهنمای خوب»)
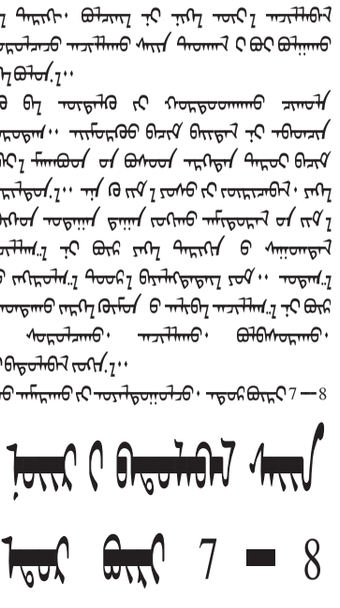
تغذیه‌ی ماهی‌قرمز: چه باید و نباید کرد